

[Baunsgaard.]

måske alligevel være formålstjenligt under dette lange perspektiv at tænke på, at det også kunne blive et spørgsmål, om det ikke ville være formålstjenligt at have en institution, der kunne medvirke til oprettelse af egentlige muligheder for at give de ansatte i virksomhederne medejendomsret. Jeg ved godt, at mange formentlig stadig vil slå kors for sig, når denne tanke rejses. Jeg forstår det ikke. Jo flere aktionærer, jo mere det bliver almindeligt, at aktiemassen er spredt, des mere upersonligt bliver forholdet mellem aktionær og virksomhed, og des mere naturligt ville det i og for sig være, at man fremmede tanken om medejendomsret.

Jeg har gerne villet fremsætte disse bemærkninger, fordi jeg synes, dette ikke skulle ende i en diskussion om, hvor få penge der er brugt i nævnet, for det vil nok alligevel være alt for tidligt at forsøge at foretage en vurdering af den utrolig lille økonomiske indsats, der her er ydet, og de uhyre muligheder der findes, om arbejdsmarkedets parter vil og andre nemmer det, som er nødvendigt.

Chr. Madsen: På socialistisk folkepartis vegne vil jeg sige, at mit parti kan gå ind for det lovforslag, der foreligger. Der er lige et par bemærkninger, jeg gerne vil gøre.

Sidst da tinget behandlede sagen, sagde det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at det skulle ikke betragtes som en nådessa, at arbejderne fik andel i udbyttet, for det var jo dem, der stod for produktionen. Vi er enige med det ærede medlem i det. Vi tror på, at det må være det, der bestemmer, hvor lang tid en sådan lov får lov til at løbe. Vi tror ikke på, at den bliver permanent; det er jo heller ikke meningen med den. Den højtærede arbejdsminister nævnede jo, at kun indtil et parti tager initiativet til ophævelse af loven, skal denne gælde. Vi tror på, at der ude på arbejdsmarkedet ikke er så megen interesse for udbyttedeling i aktier, men at der er nogen interesse for oprettelse af sociale fonds, og vi tror på, at den tid ikke er langt væk, da man fra arbejdsmarkedets side vil sige, at mulighederne for at oprette sociale fonds ved en lov om overbygning af folkepensionen er en ting, der ligger inden for den nærmeste

fremtid. Vi tror altså på, at der kommer et initiativ, et eller andet sted fra, fra den ene eller den anden organisation, og længere levetid, end til det sker, får denne lov ikke.

Vi anbefaler den foreslåede ændring.

Arbejdsministeren (Bundvad): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget og vil i øvrigt ikke gøre mange bemærkninger.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Baunsgaard har ret i, at det nok vil være noget uforsigtigt at vurdere nævnets arbejde alene ud fra, hvad det har kostet, i forhold til hvor mange udbyttedelingsordninger der er oprettet indtil nu, eller hvor mange sociale fonds der er oprettet. Hvis man rejser kritik af, at der ikke er gjort nok, så tror jeg man skal fritage nævnet, der har vist initiativ og dygtighed i den tid, det har arbejdet.

Vi vil gerne have en lidt længere erfaringsperiode, for jeg er enig med dem, der har sagt, at der vil være en rimelig vej frem til bedre forståelse på arbejdsmarkedet, til bedre produktionsmuligheder, hvis man lader arbejdskraften — arbejdere og funktionærer — få passende andel i udbyttet, enten direkte i form af højere arbejds lønninger eller i form af sociale ordninger, eller hvad det nu måtte være. Når der så er gået en rimelig tid, må vi se, om det kan nås ad denne lovs vej, eller om der er andre veje, direkte faglige, eller hvad man nu ønsker. Men nu må man, som det ærede medlem hr. Chr. Madsen sagde, arbejde videre med sagen, og bliver vi ikke tilfredse med resultatet, så kommer vi igen.

Anker Lau: Jeg skal ikke komme ind på en vurdering af nævnets arbejde, som vi jo kender meget lidt til på nuværende tidspunkt; ved anden behandling bliver der vel lejlighed til det. Men det ærede medlem hr. Baunsgaard fremsatte en udtalelse, som jeg ikke helt forstod, og derfor vil jeg gerne spørge ham nærmere om, hvad meningen med den var. Det ærede medlem sagde, at vi måtte nå frem til den situation, at nævnet kunne tage et direkte initiativ over for virksomhederne. Mig bekendt er der ikke noget i vejen for, at man efter loven, som den er i dag, kan tage et sådant initiativ, når der kommer en opfordring dertil, og det ærede medlem hr. Baunsgaards udtalelse måtte derfor skabe det indtryk hos mig, at det